

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Arba'ah ha-ṭurim

Ṭur Ḥoshen ha-mishpaṭ - hu ha-ṭur ha-3. me-arba'ah ha-ṭurim

Ya'aqov ben Asher

רשאַןב בקעי

Ṷin, 5573 = 1813

גל

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-8729

חשן המשפט הלכות ערות לב לג

כה ר"מ

ולענין הלכה כיון דכל סני רזוקא חולקים על בעל המחור קייטין כותותיו: ה

דכר עדים על ממון שאין חייב לו אבל אם סיס מחוייב חלה עליו ער' דכר

התמים וכל אה' אהם ער' יוכל לומר מטעם אה' בן נכדי החמשי' שעדין

נלמס לו או סך נלמס וזה העדים חייבים

שיאמר לשנים אתם ער' כן ולא עוד אלא אפילו המטמין

נלמס חל אי חייבים קמן עולמין כביכול

עדים לחבירו והורה לו כינו לבין עצמו והער' שומעין לו מאחורי

עדות שמועין ומסי' שיש מירבי' בימי'ם

הגדר ואמר לו הורה לי בפני עדים והוא משיב לו הייתי מורה לך

עדות שמועין עמל יעד עליו דבר שאינו חס

אלא שירא אנכי שתכפני לפרוע אף על פי שהעדים שומעין

יש לז' לטעום כן אם ללו' תסוצב

שהיה מורה לפניהם אם לא שירא אינה הוראה להעיד על פיו

דברי לחובן דברי' עמוק והחול' הם ומו

ויכול לומר משמה הייתי כך כך ואם לאחר שאמר לו רצונך

ישמעו לו לנצל עדות הסכר'ם לבע' ואין

שתר'לי בפני ער' ואמר לו ה' הרמ' רהוי הוראה וא' אר' אש

עדות הסכר'ם וסלמ'ם כגון

זל'כ' שאינה הוראה ודוק' כי האי גונא דלא איבעי ליה לאסוקי

בעצרים והשלמ'ם צמיסול' משפח' כגון

אדעתיה שהיו שם ער' אבל אי איבעי ליה לאסוקי אדעתיה

העצרים וס' נוגע בעדות חל' משי' משם

שהיו שם עדים כהרוא' דאטמין סהדי לבחירה ככלתא ואמר לו

עמלם לא שלא נחמדו ישראל על כך

כנה לי בידך ואמר לו אמר לו ער' ושכבי ליהו' סהדי עליך

עמלם לא שלא נחמדו ישראל על כך

ושחק' הוי הוראה בפני עדים דשתיקתו הוי קבלה דאיבעי ליה

עמלם לא שלא נחמדו ישראל על כך

לאסוקי אדעתיה שיש שם עדים כי למה אמר ער' ושכבי ליהו'

עמלם לא שלא נחמדו ישראל על כך

סהדי אם לא שהיו שם וכל כיוצא בזה אבל כשאמר לו ער' ושכבי

עמלם לא שלא נחמדו ישראל על כך

הוי סהדי ואמר לו לא ה' מיה' כשהדי' שלא יהיו עדים:

עמלם לא שלא נחמדו ישראל על כך

כ"ו השוכר ער' שקר פטור מדיני ארס וחייב בדיני שמים:

ל"ג (ה) כל הפסולין לרין פסולים להע' חוץ מאהוב ושונא

שבשרין להעיד אע"פ שפסולין לרין * ב ואלו

הפסולין מהן מחמת קרובה וממן מחמת עבירה וממה כחומת

שאינם מתנהגין בדרך ישוב העולם וממה * מחמת קטנות וממה

מחמת ריעותא שבטפם וממה

דבר יסוד' ודבן ומסק' כדבן דפלי לרין ונכשרי להעיד:

ת"ך דהא דהן כפר' זה בורר אה' לו לאתן עלי' אלא לאתן עלי' בידך כלתמי

ולפיסק' הלכת' כהכנה' ומירשו המפרש' דאך מתקנין בין לעדו' בין לרין קאמר

והע"פ שחזרו בגמל' לח' נגר דין מהלוקת אבל קוד' נגר דין יכול לחזור בו כיון

שלא קנו עירו כד' כשימו' סרסס' מהחלוקים שרשו לסמוך עליהם דלגבי' עדות

אי' גמ' דין כל שנתקבל עדותו דכ"ד ונזה' הטעם דלוי' לרין ע"פ עדו' הישועתאלי'ם

אם קבלם עליו כיון שנתקבל עדותן ככ"ד עכ"ל: ב וזכ"פ הרשב"א בפתח' ס' חת"ס

שחם קבל עליו גמ' עדים שחם נוגעים בעדותו וסעידו' ככ"ד אינו

יכול לחזו' זו: ג דהאב פסול לבנו' והוא חסוד ראשון בראשון בתקל'

מרה יש חולמין (דף קתח) עמל' ליה' ר' אה' ל' לר' יוסף הלכה שלישי' בפני כפר'

דלא אמר אפילו בראשון' מר' דר' אה' אכשר בא' דלגמ' ולית' הלכת' ומרסס'ם

ל"ב (א) כל כ"ד ונכ"פ הרשב"א בפתח' ס' חת"ס

ל"ג (א) כל כ"ד ונכ"פ הרשב"א בפתח' ס' חת"ס

ל"ד (א) כל כ"ד ונכ"פ הרשב"א בפתח' ס' חת"ס

ל"ה (א) כל כ"ד ונכ"פ הרשב"א בפתח' ס' חת"ס

ל"ו (א) כל כ"ד ונכ"פ הרשב"א בפתח' ס' חת"ס

ל"ז (א) כל כ"ד ונכ"פ הרשב"א בפתח' ס' חת"ס

ל"ח (א) כל כ"ד ונכ"פ הרשב"א בפתח' ס' חת"ס

ל"ט (א) כל כ"ד ונכ"פ הרשב"א בפתח' ס' חת"ס

ל"י (א) כל כ"ד ונכ"פ הרשב"א בפתח' ס' חת"ס

ל"יא (א) כל כ"ד ונכ"פ הרשב"א בפתח' ס' חת"ס

ל"יב (א) כל כ"ד ונכ"פ הרשב"א בפתח' ס' חת"ס

ל"יג (א) כל כ"ד ונכ"פ הרשב"א בפתח' ס' חת"ס

ל"יד (א) כל כ"ד ונכ"פ הרשב"א בפתח' ס' חת"ס

ל"טו (א) כל כ"ד ונכ"פ הרשב"א בפתח' ס' חת"ס

ל"טז (א) כל כ"ד ונכ"פ הרשב"א בפתח' ס' חת"ס

ל"יז (א) כל כ"ד ונכ"פ הרשב"א בפתח' ס' חת"ס

ל"יח (א) כל כ"ד ונכ"פ הרשב"א בפתח' ס' חת"ס

ל"יט (א) כל כ"ד ונכ"פ הרשב"א בפתח' ס' חת"ס

ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט ל"י ל"יא ל"יב ל"יג ל"יד ל"טו ל"טז ל"יז ל"יח ל"יט

חשן המשפט הלכות עדות לג לר

על הדין והדיקה...
על הדין והדיקה...
על הדין והדיקה...

בשטר קודם שנעשה חתנו וגם מעידים על חתנתו והשואב ליה לא יעשה פה...
על הדין והדיקה...
על הדין והדיקה...

לחובה לפיכך האוהבה והשואב כשרים להעיד אע"פ שהן פסולין...
על הדין והדיקה...
על הדין והדיקה...

עדות חלה בצבעל דבר עלמנו ומזהה או...
על הדין והדיקה...
על הדין והדיקה...

לר א רשע

כשר היודע בחבירו שהוא רשע ואין הריינים מכירין את רשעו...
על הדין והדיקה...
על הדין והדיקה...

דחמס...
על הדין והדיקה...
על הדין והדיקה...

על הדין והדיקה...
על הדין והדיקה...
על הדין והדיקה...

לר א רשע

אל תשק ידך עם רשע אל תשק רשע עד כלומר נש...
על הדין והדיקה...
על הדין והדיקה...

על הדין והדיקה...
על הדין והדיקה...
על הדין והדיקה...

על הדין והדיקה...
על הדין והדיקה...
על הדין והדיקה...

לר א רשע

על הדין והדיקה...
על הדין והדיקה...
על הדין והדיקה...

על הדין והדיקה...
על הדין והדיקה...
על הדין והדיקה...

על הדין והדיקה...
על הדין והדיקה...
על הדין והדיקה...